

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.958 van 5 mei 2003
in de zaak A. 68.783/IX-2979.**

In zake : de VZW DIERENKLINIEK MECHELEN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. WILLE,
 kantoor houdende te BRASSCHAAT,
 Bredabaan 63

tegen :

de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der
Dierenartsen,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW DIERENKLINIEK MECHELEN op 6 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing op 15 maart 1996 genomen door de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen (...) waarin gesteld wordt dat bij verzoekster geen enkele dierenarts voltijds werkzaam zou zijn (...), (en waarin) de contractueel voor verzoekster werkzame dierenartsen gesanctioneerd worden wegens inbreuk op artikel 18, 10° van de (...) Code van de Plichtenleer (...), tenzij die dierenartsen onmiddellijk afzien van hun medewerking aan verzoekster (...)"

Gelet op het arrest nr. 59.681 van 14 mei 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. WILLE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. THIENPONT die, loco advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat voor het algemeen kader waarin de zaak zich situeert verwezen wordt naar de feitelijke gegevens vermeld in het arrest nr. 118.957 van heden; dat voor het onderhavige geding de volgende aanvullingen van belang zijn:

1.1. Op 12 februari 1996 vragen drie dierenartsen, die op 1 januari 1996 in contractueel verband voor de verzoekende partij zijn beginnen werken, aan de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen naar “richtlijnen” over de houding die zij moeten aannemen in hun relatie met de verzoekende partij.

1.2. Op 15 maart 1996 heeft een “onderzoeksonderhoud” plaats. Daarvan is het volgende verslag gemaakt :

"Onderzoeksonderhoud op 15/03/96 in aanwezigheid van Dr. juris J. COLPIN.

Verschijnen: de confraters:

- Dr. Rudolf Grieten, in dienst van de kliniek sinds 01/01/96.
- Dr. Ann Van Walle, in dienst van de kliniek sinds 01/01/96.
- Dr. Bruno Verhaeghe, in dienst van de kliniek sinds 01/01/96.
- D'arts Tourlouse Cathy, in dienst van de kliniek sinds 16/02/96.

Allen zijn ze verbonden aan de kliniek ofwel ingaand op een advertentie in de krant, ofwel door persoonlijk contact vanwege de heer De Vos. Het gaat voor allen om een part-time functie. Bovendien is confrater Van Walle ook nog werkzaam in het IVK. Allen hebben gehandeld in de eerlijke overtuiging dat alles in orde was, bv. zich baserend op een autopsieverslag van de Faculteit gericht aan de "dierenkliniek". Pas na verloop van tijd wordt ondervonden dat er iets niet korrekt is. Zo wordt er steeds voor gezorgd dat de dierenartsen zo weinig mogelijk met elkaar in contact komen; er is nooit meer dan één dierenarts van dienst enz.

De heer De Vos komt zeer vlot over en is een dominante figuur. Hij heeft veel ervaring, neemt de telefoon op, doet de administratie, neemt de dossiers en verzorgt de apotheek. Een buitenstaander denkt zeker te doen te hebben met een dierenarts. Op de vraag of de heer De Vos zelf patiënten behandelt wordt geantwoord: "niet zelf gezien, maar wel vermoeden".

De geneesmiddelen.

Er zijn twee apotheken: een grote waar de stock aan geneesmiddelen wordt bewaard en die beheerd wordt door de heer De Vos en een kleine waaruit de dierenartsen zich bevoorraden voor behandeling of afleveren van geneesmiddelen. De heer De Vos bestelt zelf de geneesmiddelen meestal rechtstreeks bij de groothandel (bv. vaccins bij Intervet). Hij is overtuigd van dat recht allicht omwille van het feit dat in vroegere tijden er een apotheker verbonden was aan de dierenkliniek. Thans komt er af en toe maar uiterst zelden nog een apotheker (?) (een zekere mevrouw Snels?) die de apotheek aanvult. Psychotrope middelen worden echter zeker voorgeschreven door de behandelende dierenarts.

Naast wat voorgeschreven en afgeleverd wordt door de behandelende dierenarts dringt de heer De Vos homeopathische middelen op aan de cliënten. Hij geeft deze zelf af en schrijft ze bij in het dossier. Wat die homeopathische middelen precies zijn is niet bekend want alleen wordt vermeld pot 1, pot 2, enz.

Meestal krijgt men als behandelende dierenarts pas achteraf kennis van deze feiten.

De dierenkliniek zelf heeft nog maar weinig te doen, hoogstens genoeg cliënteel voor één dierenarts.

Aan de confraters wordt aangeraden zo snel mogelijk het kontrakt op te zeggen en de overeengekomen opzegtermijn te eerbiedigen. Noch een uitspraak van het Hof te Mechelen, noch een uitspraak van de Raad van State zullen de toepassing van de Code der Plichtenleer in het gedrang brengen.

Prof. Dr. M. Verdonck."

1.3. Volgens de verzoekende partij treft die handeling van de verwerende partij haar "rechtstreeks en wezenlijk in haar werking en organisatie (...) door het feitelijk 'beroepsverbod' dat aan haar medewerkers-dierenartsen wordt opgelegd". Ten bewijze waarvan zij vermeldt dat twee dierenartsen hun ontslag hebben ingediend.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat het beroep niet gericht is tegen een "administratieve beslissing" aangezien het "proces-verbaal van het onderzoeksonderhoud" van 15 maart 1996 slechts een voorbereidende handeling is die geen rechtsgevolgen heeft gehad of heeft;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord de aandacht vestigt op de laatste alinea van het sub 1.2. vermelde relaas; dat zij daarin het bewijs vindt van een administratieve beslissing die haar benadeelt en waartegen zij geen beroep kan instellen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat het van geen belang is te weten wanneer een raadgeving een bevel wordt; dat zij dan besluit: "Het is duidelijk dat een raad op zich geen enkel rechtsgevolg te weeg brengt: indien de betrokken dierenartsen zouden verkozen hebben geen gevolg te geven aan de bewuste raad, had het onderzoeksverslag niet ten uitvoer kunnen gelegd geworden zijn om bv. deze dierenartsen een tuchtstraf op te leggen. Daartoe zou eerst de Raad van de Orde moeten geadieerd geweest zijn, en deze had perfect

kunnen beslissen dat er geen redenen waren tot het opleggen van welkdanige tuchtstraf ook”;

2.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat de beslissing die zij bestrijdt vervat ligt in het sub 1.2. geciteerde verslag van het “onderzoeksonderhoud” dat in de schoot van de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen op 15 maart 1996 plaats heeft gevonden; dat volgens haar die beslissing is dat de Orde der Dierenartsen aan dierenartsen die onder haar toezicht staan het verbod oplegt om nog langer als dierenarts in dienst van de verzoekende partij te blijven;

2.4.2. Overwegende dat het vermelde verslag niet de strekking heeft die de verzoekende partij eraan geeft; dat er immers nergens sprake is van een echte beslissing, dat ook niet wordt vermeld wie deze beslissing zou genomen hebben, maar dat het integendeel gaat om een relaas van een bespreking waarbij uiteindelijk “aan de confraters wordt aangeraden zo snel mogelijk het kontrakt op te zeggen”; dat, zelfs indien de verwijzing naar de toepassing van de deontologische code gelezen zou worden als een bedekte aanmaning gericht aan de betrokken dierenartsen, ook dan nog vastgesteld moet worden dat dergelijke aanmaning en zelfs het uiten van een voornemen nog geen beslissing is; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.